Ч. 58 Середа 13 (25) марця 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної.

На вчерашнім засїданю Палати послів предложив президент міністрів письмо цїсарске з подякою за сочувство висказане з причини смерти Архікн. Альбрехта Сальватора.

З порядку дневного приступила Палата до нарад над справозданєм комісиї правничої з ухваленого Палатою панів закона о торговли на рати. — Пос. Шайхер заявив, що ухвалених змін не приймає, отже буде голосувати против них. — Репрезентант правительства, шеф секциї Краль, заявив, що правительство тепер, по внесеню Палатою панів змін до закона, не може вже промавляти за предложенем в первістній его основі. Зміни зроблено з причин річевих. В постановах карних означений стан річи видавав ся Палатї панів за надто загальним, щоби на нім можна опирати дальші постанови. Правительство однак не єсть тої гадки. Палата панів вказувала також на то, що через постанови карні вплинуло би ся некористно на деякі круги людности, бо бідні люди змушені купувати на рати. Постанови карні суть також длятого злишні, що постановами права цивільного можна все то осягнути, що би хотїло ся. Репрезентант правительства поручав приняти закон так, як его ухвалила Палата панів. Коли-б Палата послів так не зробила, то правительству не позістало би нїчого, як лиш видати новелю до постанов карних.

Пос. Кайзер годив ся в переважній части на виводи пос. Шайхера, заявив однакож, що сим разом буде голосувати за предложеним законом, бо теперішні приписи карні против торговлї на рати суть конечні. — Пос. Штайнер зазначив, що не предложено мотивів Палати панів і виступив дуже остро против Палати панів, а відтак критикував іменоване бар. Чедіка членом Палати панів, за що президент завізвав его до порядку, а коли бесїдник всетаки не перестав критикувати, президент завізвав его другий раз до порядку і загрозив відобранем голосу. Опісля приступлено до специяльної дебати і остаточно ухвалено в другім читаню закон згідно з ухвалою Палати панів.

З порядку дневного наступила дебата над справозданєм комісиї рільничої з ухваленого Палатою панів закона о позичках на цїли меліорацийні. — Пос. Пуркгардт заявив ся против закона і казав, що не єсть противником самого закона про себе, але не годить ся на деякі его постанови. Бесїдник не годить ся н. пр. на жаданє, щоби той, хто хоче дістати таку позичку, складав кавцию за проценти і кошти екзекуцийні. Бесїдник ставив відтак зміну §. 4 що-до заплаченя першої рати позичкової. — Справоздавець пос. Мілєвский промавляв против внесеня Пуркгардта, котре опісля і відкинено, а цїлий закон ухвалено в другім і третім читаню.

Опісля ухвалено закон о дорогах з конечности. В дебатї над сим законом зазначив пос. Шайхер, що було би лїпше, як би той закон були уложили знатоки сїльских відносин. — Пос. Тавше обговорював справу комасациї ґрунтів і домагав ся загального управильненя відносин рільничих.

По залагодженю повисших справ розпочала ся дискусия над предложенєм що до будови зелїзницї Ходорів-Підвисоке. Справу сю реферував пос. Генцель. — Пос. Вашатий в довшій бесїдї, котру розпочав по чески а кінчив по нїмецки, доказував, що ся зелїзниця не буде оплачувати ся. В мотивах для таких галицких зелїзниць знаходить ся також яко специяльність то, що они мають перевозити поклади. Капітал, який видасть правительство на ту зелїзницю, буде мертвим капіталом. Бесїдник жалував ся відтак на протеґованє Галичини і порівнував трактованє Чехії що до зелїзниць льокальних з Галичиною. За два роки видано для Галичини аж 30 міліонів зр. То гріх так розкидати грішми. Після погляду Вашатого згадана зелїзниця має стратеґічне значінє супротив Росиї. Єсть то невдячність, бо Росия спасла Австрию під Віляґош. Дальше доказував бесїдник, що то неправда, мов би Молодочехи своєю опозициєю шкодили економічним змаганям Поляків. Він голосував завсїгди за Поляками; що до зелїзниць, то не може того зробити, бо в справі зелїзниць зроблено в Галичинї більше, як того вимагає інтерес цїлої держави. Бесїдник обговорював відтак ще полїтику тридержавного союза і заявив наконець, що буде голосувати против предложеня. — На тім перервано дебату.

По сїм наступила інтерпеляция антисеміта пос. Гавка до президента міністрів. Бесїдник пригадав остре виступленє пруского міністра просьвіти Боссе'го против польонізациї, котрий сказав, що головна аґітация виходить з Галичини. Єсть то тяжкий докір — казав бесїдник — що спокій союзної з Австриєю держави

---

39)

БЕН ГУР.

ОПОВІДАНЄ З ЧАСІВ ХРИСТОВИХ.

ЛЮДВИКА ВОЛЛЄСА.

(Дальше.)

Була то важна для всїх хвиля. Сімонїдес зложив знову руки на груди; по Естері видко було, що она чогось зажурена; Ілдерім був роздразнений. Бен Гур взявши звиток паперів в руку, встав, і зворушений лиш на силу промовив:

— Все то спослали менї небеса як би то сьвітло, що має роз'яснити ніч, котра так довго тревала, що я аж бояв ся, що їй не буде вже кінця, а котра так була темна, що я вже був стратив надію побачити хоч який небудь промінь сьвітла. Дякую за то насамперед Господеви, котрий мене не опустив, а відтак тобі Сімонїдесе! Твоя вірність направила то, що завинила лютість других і вернула менї назад віру в людий. „Нема нїчого, чого би я не міг зробити“. Нехай так буде! Хиба-ж в сїй так важній хвили мав би хтось перевисшити мене великодушностию? — Шейх Ілдерім нехай буде моїм сьвідком. Послухай, що скажу, і запамятай собі мої слова! А ти Естеро, добрий ангеле сего доброго чоловіка, слухай і ти!

Він витягнув руку з паперами і наставив їх Сімонїдесови. Все, що тут вчислено в сих паперах — все: кораблї, доми, товари, верблюди, конї і гроші, найменшу дрібничку і найбільшу річ — вертаю тобі назад Сімонїдесе, віддаю тобі на власність і роблю тебе, властителем на віки.

Естера усьміхнула ся крізь сльози, Ілдерім зворушений перебирав пальцями в своїй бородї, а очи сьвітили ся єму ярким блеском. Лиш один Сімонїдес був спокійний.

— Віддаю тобі на власність і роблю тебе властителем на віки — говорив Бен Гур дальше, опанувавши трохи своє зворушенє — з одною лиш виїмкою і під одним условієм.

Всї аж дух в собі заперли і слухали, що він скаже.

— Тих сто двайцять талентів, що були мого батька, маєш менї назад вернути.

Ілдерім аж зрадїв.

— А ти маєш помагати менї шукати моєї матери і сестри, а на случай потреби, ужити всего того, що моє, до еї відшуканя.

Сімонїдес був глубоко тронутий. Витягнувши руку, він промовив: Дивую ся твоїй відвазї, сину Гура і дякую Господеви, що він тебе привів до мене; так як я вірно служив твому батькови за его житя, а відтак і по его смерти, так вірно буду служити і тобі, але всетаки на твоє условіє не можу пристати.

Відтак показуючи на той папір, котрий був задержав при собі, сказав:

— Ти не вислухав цїлого справозданя. Возьми-ж ще отсе і прочитай — прочитай в голос!

Бен Гур взяв папір і став читати:

„Справозданє о підданих Гура, предложене Сімонїдесом, управителем майна:

1. Амра, Египтиянка, в палатї в Єрусалимі;

2. Сімонїдес, управитель в Антіохії;

3. Естера, Сімонїдесоса донька.

Бен Гурови, коли собі иноді пригадав, що Сімонїдес его підданий, не прийшло нїколи й на гадку, що після закона донька підданого єсть так само підданою. Коли думав о Естері, то уважав еї лиш можливою соперницею Египтиянки, в котрій він міг би залюбити ся. Коли тепер довідав ся про еї положенє, стало єму дуже прикро і він почервонївшись, споглянув на ню; а она також почервонїла ся і спустила перед ним очи в долину. Відтак звиваючи папір, сказав він:

— Чоловік, що має шість сот талентів, єсть правдивим богачем і може зробити, що схоче. Але цїннійшим як гроші і рідшим як богатство єсть той дух, що збирає маєток, і то серце, що не зіпсувалось від призбираного маєтку. Не бій ся Сімонїдесе і ти красна Естеро! Шейх Ілдерім нехай буде сьвідком, що я в тій хвили увільнив вас від підданьства, скоро лиш довідав ся, що ви мої слуги. Даю вам волю, а що кажу устно, то й потверджу на письмі. Чи не досить того? Хиба-ж можу що більше зробити?

— Сину Гура, — сказав на то Сімонїдес — дїйстно ти робиш підданьство легким. А я зле сказав. Ти не можеш всего зробити. Ти не можеш нас проти закона пустити на волю. Я вічний твій слуга, бо одного дня пішов я з твоїм

нарушує одно австрийске королївство. Бесїдник запитував, чи знає о тім президент мінїстрів і чи може дати Палатї успокоююче поясненє.

Перегляд полїтичний.

По вчерашнім засїданю Палати послів відбула ся нарада клюбів, на котрій ухвалено проґраму робіт Палати по сьвятах. Постановлено одноголосно поставити реформу виборчу яко першу справу на порядок дневний, відтак закон о пенсиях урядників, закон о приналежности і закон о катастрі податку ґрунтового.

Presse обговорюючи вчерашну інтерпеляцию пос. Гавка каже, що пруский мінїстер Боссе в другій своїй бесїдї з дня 2 с. м. сказав виразно, що дика национальна польска аґітация на горішнім Шлеску не має нїчого спільного з льояльними польскими елементами країв сусїдної і дружної держави.

З Риму доносять, що король Менелик жадає відшкодованя воєнного в сумі около 30 мілїонів франків і то есть головною перешкодою до заключеня мира. З Касалї доносять, що дня 8 с. м. напало 600 дервішів на вивіз Сабдерат коло Касалї, котрий боронило 80 вояків, але стративши 41 людий, уступили ся. Дня 18 с. м. повторили они напад в силї 1.500 людий і чотири рази приступили, але остаточно мусїли знову уступити ся, стративши дуже богато людий.

Новинки.

Львів дня 24 марця 1896.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував ц. к. концепіста Намістництва Стан. Порта в Тарнобжеґу ц. к. повітовим комісарем.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс ц. к. комісарів повітових Юл. Федоровича з Грибова до Рогатина, Ем. Чепельовского з Бібрки до Лїска, Володисл. Осолиньского з Чесанова до Бібрки, Кипр. Созаньского з Лїска до Ясла, Юл. Бронарского з Рогатина до Ґрибова; концепіста Намістництва Володисл. Красуского з Коломиї до Чесанова та концептових практикантів Намістництва дра Володисл. Журовского з Снятина до Коломиї, дра Тад. Мошиньского зі Львова до Дрогобича, Людв. Виковского зі Стрия до Горлиць, Тад. Проминьского зі Львова до Камінки і Едв. Шайновского зі Львова до Ряшева.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Теребовли з ґрупи громад міских розписала Президия ц. к. Намістництва на день 28 цьвітня с. р.

— **Філїя „Просьвіти" в Станіславові** рішила на засїданю дня 5 с. м. устроїти в честь памяти Т. Шевченка збори членів сполучені з відчитами економічного, господарского і лїтературного змісту. Збори тї відбудуть ся дня 25 марта о годинї 1-ій з полудня в сали Седельмаєра. — За видїл: *Др. М. Коцюба* голова, *Петрик* секретар філїї.

— **Конкурс на стипендию.** Митрополича консистория львівска розписала конкурс на стипендию бл. п. Михайла Білецкого, б. приходника в Городку, в сумі 150 зр. річно, призначену для учеників ґімназияльних гр. кат. обряду, з речинцем до 30 цьвітня с. р. Згідно з волею фундатора першеньство мають наслїдники Івана Білецкого б. приходника в Завадцї і Василя Білецкого, б. приходника в Дубівцях. Кандидати мають внести поданя, заосмотрені в метрику хрещеня, сьвідоцтво убожества і сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку шкільного, евентуально також в документи виказуючі споріднене з Іваном і Василем Білецкими, через дотичну дирекцию ґімназиї до ґр. кат. митрополичої консисториї у Львові.

— **Огнї.** В Батятичах, жовківского повіта, погоріли дня 15 с. м. парохіяльні будинки. Огонь вибух вечером, а причина его доси не звістна; імовірно хтось підпалив. Ратувала огнева сторожа з Камінки і угасила огонь в досить короткім часї. Небезпечність була велика, бо село густо забудоване. О. Коцик, парох потерпів значні страти в господарских знарядах.

— **Змова робітників в Моравскій Остраві** в тамошних копальнях вугля вже закінчена. В понедїлок рано розпочала ся робота у всїх копальнях. Згода межи комітетом робітників, а дирекциєю наступила за посередництвом правительства в суботу вечером.

— **З Равщини** пишуть нам: В коротцї вийде з друку „Тиждневий і годинний плян лекций Школи народної Ч. II для шкіл народних одно і двоклясових о язицї викладовім рускім як занятями голосними так і тихими на кожду годину в роцї шкільнім. Плян виготовив Роман Юрчиньский нар. учитель в Камінцї волоскій, почта Камінка—Липник. Рівночасно повідомлюю ся, що небавом вийде з друку такий сам плян Школи народної ч. III і IV разом з занятями голосними і тихими на поодинокі години в роцї. Хто з Вп. пп. Учителїв бажав би мати той плян, зволить ласкаво удати ся листовно до автора сего пляну. Весь дохід призначений на заложенє позичкової каси для нар. учителїв округа Рава руска.

— **Циганьскі чари.** В Витилївцї жили два жонатї братя під одною стріхою. Як часто буває, приходило і межи сими двома родинами через марні річи до суперечки; закидали собі, що одні других чарують. Наконець вишукали собі — нїби зачаровані — цигана, котрий приобіцяв зачарованим зроблені їм чари на їх хатних сусїдів — роміє за гроші — відвернути. Хитрий циган зладив зїле до питя, взяв з утїхою гроші і зник. І що-ж? Зачаровані аж тепер добре вачарували ся, бо вкоротцї збожеволїли і мусять свою темноту та глупоту відпокутувати в черновецкім шпитали.

— **З зависти.** З Відня доносять, що в Медлїнґу лучила ся в недїлю в ночи страшна пригода. Робітник Штумер убив свою суджену, 4-лїтну свою дитину, а відтак сам собі відобрав житє. Причиною того страшного учинку була зависть.

— **Незвичайна самоубийниця.** Pester Lloyd доносить о такій пригодї: В місцевости Вербіж відобрала собі житє 97-лїтна жінка, мати богатого селянина Якова Шльосбергера. В самоубийчім намірі кинулась она до кирницї і там утопилась. Припускають, що старенька бабуся допустилась самоубийства в приступі помраченя ума.

— **Убийство.** В Празї викликало велике вра-

батьком до одвірка — моє ухо ще до нинї показує слїд від шила.

— То мій батько так зробив?

— Не суди его! — відповів Сімонїдес живо. — Він зробив мене своїм вічним підданим, бо я его о то просив. То була цїна за мою Рахиль, матїр отсеї моеї дитини; она не хотїла віддати ся за мене, доки я не став тим, чим она була.

— А она-ж була вічною підданою?

— Була!

Бен Гур видячи, що не може нїчого вдїяти, став ходити по комнатї. Відтак нараз станув і відозвав ся:

— Я був богачем завдяки спадщинї по добротливім Арріюсї. Тепер же приходить до того ще й се величезне майно і той дух, що умів его призбирати. Хиба-ж не криє ся в тім намір провидїня божого? Дай менї яку добру раду, Сімонїдесе. Поможи менї пізнати право і дїлати. Поможи менї стати достойним мого імени; будь менї дїлом і правдою тим, чим повинен бути після закона. Буду тобі завсїгди вдячний.

Сімонїдес урадований відповів:

— Сину мого покійного пана! Не лиш поможу, але ще й більше тобі зроблю. Буду служити тобі цїлою силою мого духа і серця. Тїла на менї нема, — оно знищилось в твоїй службі. Але душею і серцем буду тобі служити — то присягаю тобі на престол нашого Бога і на его жертвенник. Лиш зроби мене перед законом тим, чим я на дїлї!

— Скажи, чим!

— Зроби мене законним управителем свого майна, так, щоби я мав право журити ся.

— То будь від сеї хвилї моїм управителем. А може дати то тобі на письмі?

— Стане твого слова! Так було у твого батька, та й не хочу, щоби було инакше у сина. А тепер, коли ми вже вповні зрозуміли ся — Сімонїдес тут замовк.

— З моеї сторони то вже стало ся! — сказав Бен Гур.

— Скажи-ж і ти своє слово, донечко Рахилї! — відозвав ся Сімонїдес до Естери, здоймивши єї руку із свого плеча.

Естера змішала ся і почервонїла ся на хвильку; відтак приступила до Бен Гура та відозвала ся з жіночою повабностию:

— Я не лїпша як моя мати, а що она нас самих лишила, то прошу тебе, мій велителю, позволь, щоби я доглядала мого батька!

Бен Гур взяв єї за руку і повів до батька та сказав:

— З тебе добра дитина; нехай буде твоя воля!

Сімонїдес поклав собі єї руку знову докола шиї і настала на якийсь час тишина в комнатї. Наконець відозвав ся Сімонїдес яко господар так само як і доси:

—Естерко, вже пізна пора. Кажи принести яку перекуску, щоби нам стало сил, до тої роботи, яка ще нас чекає.

Она дала знак дзвінком. Війшла якась служниця і принесла хлїб та вино і подала кождому з них.

— На мою гадку — говорив Сімонїдес дальше — ми ще, мій велителю, ще не зовсїм порозуміли ся. Наше житє буде від тепер плисти як тї дві ріки, котрих води спливають ся разом. Струя буде тим певнїйша, коли щезнуть з неба всї хмари. Ти вийшов недавно тому з моеї хати в тій гадцї, що я тобі відмавляю права до всего, що я тобі тепер признав без всякого обмеженя. А то так не було. Естера може посьвідчити, що я тобі признав право; а що я на тебе не забув, то може сказати Маллух.

— Маллух? — відозвав ся на то Бен Гур.

— Хто так як я прикований до свого крісла, мусить мати богато рук і таких, котрі сягали би далеко, коли хоче щось зробити в сьвітї, з котрого его так люто виключили. Иногдї помагають менї і мої щирі приятелї, от як добротливий і хоробрий Ілдерім — він глянув при тім на шейха з виразом вдячности. — Нехай він тобі скаже, чи я в який небудь спосіб тебе випирав ся, або чи забув на тебе.

Бен Гур глянув на Араба. — Отже тут довідав ся ти про мене, добрий Ілдеріме?

Шейх лиш потакнув на то головою.

— Бо й якже, мій велителю — говорив Сімонїдес дальше — можемо осудити чоловіка не випробовавши его? — Я тебе пізнав від разу; ти викапаний батько. Але яка твоя вдача, того я не знав. Суть люди, для котрих богатство проклятєм. А може й ти з таких? Я хотїв то знати і післав Маллуха за тобою; він був для мене оком і ухом. Не бери єму того за зле; він приносив менї лиш добрі вісти про тебе.

— З тебе й добрий і дуже розумний чоловік — сказав на то Бен Гур щиро.

— Слова твої успокоюють мене і тепер вже не бою ся, що мене не зрозумієш. Нехайже тепер пливуть ріки, як і куди їх Бог попровадить.

Настала хвиля мовчаня. Наконець Сімонїдес знову відозвав ся.

— Правда пре мене до вияснения. Ткач сидить за варстатом, а коли човенце бігає то сюди то туди, росте полотно і взірцї на нїм; а він думає і думає. Так росло під моєю рукою майно, а я чудував ся та дивував ся, що оно так росте. Я таки мусїв признати, що крім мене дбає ще й якась инша сила про моє добро. Тї піски, що засипували других в пустини, оминали мене. Розлючене море, вкрите широко і далеко розбитками, несло на розбурханих филях лиш тим скорше мої кораблї до пристани. А то вже найдивнїйше, що я, так зависимий від других, як та мертва річ, прикована до одного місця, не зазнав нїколи нїякої страти від моїх підвластних. Менї служили сили природи і мої слуги були менї вірними.

— Таки диво! — сказав на то Бен Гур.

— То був і єсть мій такий погляд. Отже поволи і по довгім думаню прийшов я до переконаня, що то дїло боже. Відтак питав я сам

жіне убийство довершене при однім з найголовнійших улиць середмістя в пополудневих годинах. Жертвою убийства упала властителька золотничого склепу Іванна Ґоллерстрепер. Найдено єї о 4-ій годині з полудня без житя з розбитою головою. При ній лежав камінь, що важить 6 кіґ. Один край каменя був окровавлений. Злочинець допустив ся убийства лише для рабунку, бо склеп був обрабований, каса отворена, а мошонка на гроші лежала порожна на земли. Трупа відкрила похатниця, що припадком увійшла пополудни до склепу. Доси виновника ще не вислїджено. Прохожі замітили двох підозрірих робітників, котрі ходили перед полуднем попри склеп.

— **Померли:** Бар. Іван Зотта, проводир буковиньских Румунів і голова румуньского клюбу соймового, дня 20 марта в ночи, в австрийскій Новоселици. — О. Роман Ковшевич, поч. крилошанин, парох в Ременові, передвчера в 89-ім році житя, а 65-ім сьвященьства.

Штука, наука і лїтература.

— **„Учителя“ ч. 6** містить: Продовжене праці Ант. Глодзиньского „Огород шкільний“; розвідку „Як Шліман вивчив ся 12 чужих мов“; — статейку про галицкі народні школи в 1895 році; препарацию Ант. Глодзиньского до 136 уст. з ІІІ-ої части читанки народної „Про жаби“; — допись Як. Миколаєвича з жовківского повіта; - вісти з Руского товариства педаґоґічного; — постанови властий шкільних і конкурси.

— **„Дзвінка“ ч. 6** обіймає: Оповідане Богд. Лепкого „Медвідь“; — продовжене „Учених розмов Никольця з татуським“ Ост. Макарушки; — початок розвідки Ол. Тишка „Малі сусїди людий“; стих В. Самійленка „Вечірня пісня; — повістку „Штука“; — байку Сильв. Яричевского „Папуга і Птахи“; — поясненя до ілюстраций; — розвязку загадок з попередного числа і посмертну згадку.

Всячина.

— **Дивне озеро.** З княжества Баденьского в Німеччині доносять, що там коло місцевости Шопфгайм утворило ся несподівано озеро, знане вже з давнїйших часів під іменем Айхеньского озера. То озеро появляє ся від часу до часу нагле, за одну ніч і по короткім часї десь щезає. Нераз нема єго й кілька лїт, але суть лїта, коли оно виступає і по кілька разів. Так в 1788 і 1800 р. виступало по 5 разів. Учені поясняють то явище природи так: В околици Шопфгайму пливуть підземні потоки, що вижолобили собі там корита в вапняних покладах. Коли води мало, то она не виступає на верх, коли-ж настане велика слота, як се було сеї весни в тамтих сторонах, то вода не має куди попід землю так скоро відпливати і тоді виплиє. Тепер залило озеро 8 морґів орного поля.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних** оповіщує: Австро-угорско-швайцарский звязок зелїзничий. Тарифа часть III. зшиток, тарифа виїмкова для збіжа і т. п. З днем 1 цьвітня 1896 увійде в житє додаток І.

Галицко-ческий рух особовий. З днем 1 мая 1896 увійде в житє нова тарифа.

— **Комісия краєва для справ промислових** відбула дня 22 с. м. засїдане, на котрім члени єї подїлили ся на дві секциї: домового промислу і рукодїльничу; потім комісия роздїлила богато позичок рукодїльникам і фабрикам, між иншими і членови „Зорі“ п Устеньскому (і Скнуржілеви) квоту 2.000 зр. Реферат комісиї виразив ся о виробах тої спілки, що чашї, лїхтарі і пр. суть одинокими в краю, які під взглядом артистичним не уступають першорядним заграничним. — Щоби запобігти упадкови школи гончарскої в Коломиї, постановлено змінити в декім статут тої школи; зміни найважнїйші, які мають помогти слабому розвиткови сеї школи, суть впроваджене в складї школи відділу челядничо-майстерского, в котрім мали би челядники і майстри через науку головно практичну образувати ся в поступоім промислї керамічнім, а також укінчені ученики гончарских заведень наукових в цїли дальшого фахового образованя; надто мали би ученики за добре виконані вироби діставати винадгороди. — Комісия іменувала о. Мих. Чачковского, руского пароха в Товстім, куратором наукового варстату гончарского в Товстім; о. Мих. Цегельского пароха в Камінцї струмиловій, делеґатом для школи колодійскої в Камінцї струмиловій, і Людвика Вербицкого, директора зелїзниць в Станїславові, куратором школи столярскої в Станїславові. — Потім роздано ще кільканайцять стипендий.

Торг збіжевий.

Львів дня 23 марця: Пшениця 7·50 до 7·80 зр.; жито 6·20 до 6·60; ячмінь броварний 5·25 до 6·—; ячмінь пашний 4·90 до 5·10; овес 5·70 до 6·—; ріпак 8·80 до 9·25; горох 5·— до 8·—; вика 4·75 до 5·—; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·25 до 5·75; гречка 7·25 до 7·50; конюшина червона галицка 30·— до 38·—; шведска 30 до 35·—; біла 30·— до 35·—; тимотка —·— до —·—; ганиж —·— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; нова 5·50 до 6·—; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Букарешт 24 марта. Аґентия румуньска доносить, що вість о наміреній стрічи короля румуньского з нїмецким цїсарем і королем італїяньским у Венециї єсть зовсїм безосновна.

Льондон 24 марта. Бюро Райтера доносить, що египетске войско заняло минувшої пятницї Акошеб без опору.

себе: які наміри божі? Бо вироки божі не суть нїколи без цїли. Від многих лїт розважав я собі в серци се питане і чекав на відповідь. Я того був певний, що коли то дїло боже, то Бог сам обявить ся менї колись способом єму угодним, і менї здає ся, що то стало ся.

Бен Гур слухав з подвійною увагою.

— Богато лїт тому назад сидів я з моєю ріднею — твоя мати, Естерко, була тогди зі мною — при дорозї на північ від Єрусалима, недалеко королївских гробів. Аж їде попри нас трох мужів на великих, білих верблюдах. Таких звірят сьвяте місто ще нїколи не видїло. Тоті мужі над'їхали з якихсь далеких країв. Они стали, а один з них спитав ся: „Де єсть новонародженний цар юдейский?“ А як би успокоїти моє здивоване додав: „Ми видїли єго звізду на Всходї, та ідемо єму поклонити ся“. Я не розумів єго, але я пішов за тими мужами аж до брами від сторони Дамаску, а они всїх, кого лиш стрітили, навіть і сторожу на брамі, розпитували і всї, так само як і я, дивували ся, коли то чули. З часом забув я на ту подію, хоч єї уважали тогди на знак, що має прийти месия і она викликала велике заворушене. — Ми, люди, хоч би й наймудрійші з нас, — як дїти. Дороги божі, то не наші, єго кроки на земли нераз сотками лїт далеко від себе. — Чи видів ти Валтазара?

— Він же й сам розповідав менї тоту історию — сказав на то Бен Гур.

— Чудо, справедливе чудо! — сказав Сімонїдес. — Коли він менї то розповідав, здавало ся менї, як би я почув відповідь, на котру вже від давна чекав; наміри божі стали менї ясні. — Цар, коли прийде, буде бідний, бідний і без приятелїв, без дружини, без войска, без міст і крепостий. Царство має бути насамперед основане; треба насамперед Рим повалити. Чи видиш отже, мій велителю, ти ще маєш повну силу молодости, що має вправу в оружию і надїлений щедро богатствами — чи видиш ту задачу, яку Господь для тебе призначив? — Чи-ж міг би чоловік народити ся до більшої слави?

Сімонїдес говорив то з правдивим одушевленєм.

— Але царство, царство! — відозвав ся Бен Гур живо. — Валтазар каже, що то буде царство душ.

Сімонїдес мав в собі споро жидівскої гордости і длятого трохи з погордою говорив дальше:

— Мій велителю, Валтазар видів дивні річи, він був сьвідком правдивих чудес. Коли він о тім розповідає, то я вірю і клоню перед тим голову. Але він приклонник Мізраїму [1]) — навіть не прозелїт [2]) — і не можна собі навіть подумати, щоби він щось знав з намірах божих у відношеню до народу ізраїльского. Пророків просьвіщало само небо, так само як і єго; їх єсть богато, а він сам один. Єгова вічно той самий. Я вірю пророкам. Естерко, принеси тору!

І не чекаючи, аж она принесе, говорив він дальше: Чи можна не зважати на сьвідоцтво цїлого народу, мій велителю? — Поїдь з Тиру, що стоїть над морем на півночи, аж до столицї Едомітів в пустини на полудни, а кождий, хто лиш відмавляє шему або дає милостиню в сьвятинї або колись їв ягня великодне, скаже тобі, що царство, яке будучий цар основе для нас, дїтий союза з Богом, буде царством сего сьвіта, таким як було за нашого отця Давида. Звідки в нас тота віра, я тобі зараз поясню.

(Дальше буде).

[1]) Мізраїм, єврейска назва на Єгипет.

[2]) Прозелїт, слово грецке, значить первістно „зайдей“. Прозелїтами називано за часів Христових тих людий, що з походженя не були жидами, але жили разом з жидами і приняли їх віру.

Рух поїздів зелїзничих

ажний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск		1·56	5·4[illegible]		9·50	10·[illegible]	—
Підвол з Підз.		2·10			10·14	10·44	—
Черновець	6·15			10·30	2·40	—	—
Черновець що неділка				10·35	—	—	—
Стрия				5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия					—	3·00	
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·[illegible]	8·4[illegible]	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	[illegible]		8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підз.	[illegible]	[illegible]44		8·2	4·33		—
Черновець	9·5[illegible]			·32	7·[illegible]7	—	—
Черновець що неділка				17		—	—
Стрия				2·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия				9·16	—		—
Белзця				8·[illegible]0	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від **львівского**: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

Правдиве, если волотисто лякерована пушка має на червонім поли повисшу марку охоронну.

Правдива, мити ся даюча
фрацуска
маса підлогова

есть найлучшим і найдешевшим средством домовим до запущаня паркетів, підлог мягких лякерованих і повлечених іліполеум. Сохне сейчас і дає без щітки зеркальний полиск. На складі безбарвна, ясно-жовта, жовта, темно-жовта, червена і оріхова.

Ціна за пушку 1 зр. 60 кр., 85 кр. і 45 кр. Одинокий продуцент

Schneider & Comp.
Віденъ V/2.

До набутя: у **Вольфа Чопа у Львові,** Тадея Шарфа, Владислав Брах в **Тарнові**, Гіполит Скворояьский в **Тернополи,** Теофіля Яблоньского в **Дрогобичи,** І. Костеркевича вдови в **Новім Санчи,** Лехицкого і Костеркевича в **Стрию,** Овіяса Айснера і Льва Букетиньского в **Самборі** Райм і Фрідріх, Друбнер Роман в **Кракові** і у всїх більших торговлях корінних, дроґуериях і складах фарб. 40

Важне для посїдачів возів!

І. Рафінерия живиці і олїю терпентинового, фабрика виробів смолових і товщевих

Франц ф. Фуртенбах
в Вінер-Найштадт

реєстрована

марка охор.

Дотепер неосягнена податливість в смарованю

Найновійше специяльне СМАРОВИЛО

до осий

для осий до олїю або піволїю.

Не мерзне, не зтече, не допускає до запаленя ся оси. Дуже відповідне для отвертих осий возів товарових. — До ужитя без взляду на уряджене до смарованя.

Хемічно розслїджене!
Практично випробоване!
Вільне від квасів, від води і від живиці.

Висилка лише в оригінальних бляшаних пушках по 5 кльґ.

Ціна пушок: 39

В Австро-Угорщині до кождої стациї поч. franko	зр.	2·50
В Босні і Герцеґовині до кождої „ „ „	„	2·75
За Границею loco стация Вінер-Найштадт .	„	3·25

Лише 3·90 зр.
прекрасне убране мужеске 31

Відтинок знаменитої, сильної, камгарнової імітациї, відмірений на ціле убране мужеске складаюче ся з сурдута, споденъ і камізольки в кождій великости, чорної барви, красні десенї. Убраня ті, котрі суть дуже красні, тревалі і міцні, а давнїйше 3 рази більше коштували, продаю в дуже великій скількости. Треба протое **спішити ся** з замовленем. Висилка за послїплатою, або за надісланем готівки. Адрес: Маґазин **АПФЛЯ, Віденъ I** Фляйшмаркт ч. 6 в Відни.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

ЗНАМЕНИТІ ПРИПИСИ

Печеня тїст сьвяточних

вийшли з друку

в рускім язиці.

Обіймають они:

НАКУ ПЕЧЕНЯ

баб, бабок, колачів, знаменитих пляцків, мазурків, тортів як: помадкового, пончового, знаменитого оріхового до тепер незнаного, макараникового і т. д.; медівників, медівничків, бішкоптів, марінґів; знаменитого хлїба сільского до чаю і т. п.

Цїна 70 кр.

По присланю переказом почтовим 76 кр. висилає franco Друкарня нар. **В. Манєцкого,** Львів, ул. Коперніка ч. 7. 43

Апарати фотографічні

Прибори для фотографів так фахових як аматорів

Репродукциї найкрасших образів і дїл штуки, рами, листви до рам, і т. п. предмети продає найдешевше найбільший фабричний склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **ЛЮДВИК ФАЙҐЛЬ** Пасаж Гавсмана 8.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.